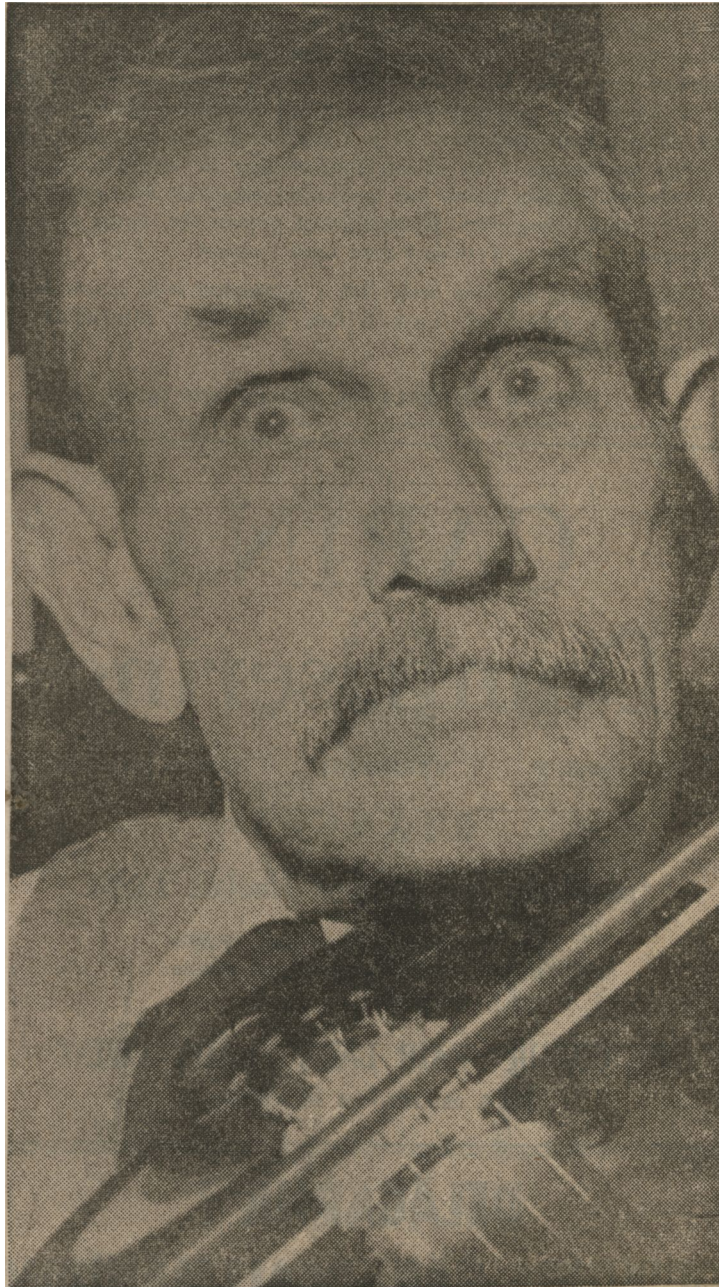

Stig tomtapolskor bandas för museum

89-åriga Frans Anderson i Stigtomta har hanterat fiolen i 85 år nu, noga räknat, och det var väl den långvariga träningen som gjorde att han inte ett ögonblick darrade på handen, i går, eftermiddag när han hemma i Sandstugan spelade upp gamla sörmländska spelmanslåtar för amanuensen Jan Ling från musik-4ustorisJta museet. Bandspelningsapparaten stod mitt på kaffebordet, kaffet dignade av läckerheter, Frans Anderssons dotter fru Margit Brantberg, och sonhustrun Aina Anderson turade om att fylla på i kopparna - också riksspelman Gustaf Wetter från Katrineholm deltog i evenemanget förutom pressen

skolpojken Thomas stod i dörrposten och beskådade evenemanget, och i spishörnan slumrade husets gamla katt en lycklig sömn. Alltmedan Frans Anderson i nystruken blåskjorta knappast ett ögonblick släppte

var både Gustaf Wetter och Jan Ling som för musikhistoriska museets räkning sedan augusti i rest omkring i landet och arkiverat gamla bygdelatar, helt överens om, och musikminnet är det

Målarpelles polska och En sup till, ja, det vill jag ha . . . var bland de låtar som nu i stigtomtaspelmansens utförande kommer att bevaras för eftervärlden, Ja, han sjöng också, kan ni tro, och allteftersom timmarna gick blev låtarna allt flera på ban-

~ Du blir bara bättre och bättre, sa Gustaf Wetter efter en tretaktspolska. -
— Å ja> man lär väl upp sig> 10 S
i 89-åringen och lyfte fiolen mot J hakan igen.